

उर्ध्ववसाय (2. डृप् + घञ्) m. ein thörichtes Beginnen BHART. Suppl. 17 (fehlerhaft उरा°).

उरध (2. डृप् + घञ्) m. ein schlechter Weg AK. 2, 1, 17. H. 984.

उरनुपालन (2. डृप् + अनु°) adj. schwer zu bewahren: उरप्रार्पे खलु विप्रत्वं प्राप्तं उरनुपालनम् MBh. 13, 1929.

उरनुवाध (2. डृप् + अनु°) adj. schwer in's Gedächtniss zurückzuführen, — zum Bewusstsein zu bringen VJUTP. 78.

उरनुष्ठित (2. डृप् + अनु°, partic. von स्था mit अनु) adj. übel gethan, — gehandelt R. 1, 31, 6. 4, 32, 3.

उरनुष्ठेय (2. डृप् + अनु°) adj. schwer auszuführen: मोक्षधर्म MBh. 12, 13015.

उरत्त (2. डृप् + घञ्) adj. f. घ्रा dessen Ende schwer zu finden ist, kein Ende nehmend, unendlich: नरकावनी ÇATR. 14, 305. वसते — विरक्तिनस्य उरत्ते Glt. 1, 27. असवः PRAB. 90, 16. यातनाः BHIG. P. 5, 26, 30. दुःख 2, 2, 27. सर्ग 1, 31. चित्ता 4, 28, 3. 5, 14, 25. धिषणा 34. उरत्तभोगत्तु KATHAS. 23, 37. व्यसनानि M. 7, 45. Kām. NITIS. 14, 67, 13, 1. घृष BHIG. P. 7, 10, 16. इन्द्रियार्थाः MBh. 12, 7793. भाव BHIG. P. 1, 11, 33. माया 4, 6, 48, 49. शक्ति 7, 8, 40. वीर्य 1, 3, 38. 5, 23, 13. 8, 7, 8. भय 6, 9, 22. कृच्छ्र 1, 15, 11. मोक्ष 7, 6, 13. संकर्षणाय सूत्राय उरत्तायात्तकाय च 4, 24, 35. तं विश्रातं सोनयो केशवस्य उरत्तमेकं सकृत्सैव बभूवुः — अघधीत् wohl ihn, dem der Tod fern lag, der an seinen nahen Tod nicht dachte, MBh. 16, 109. कथमस्य भविष्यामि प्रेष्यभूता उरत्तकृत् thwend was kein Ende hat wohl so v. a. endloses Leiden erdulnd 10, 15. Nirgends die von KULL. zu M. 7, 45 vorangestellte Deutung einen bösen Ausgang habend, welche WILS. allein kennt. H. an. 4, 302 und MED. v. 37 wird घ्रादीनव durch उरत्त erklärt.

उरत्तक adj. dass., von घ्रा MBh. 13, 724.

उरन्वय (2. डृप् + घञ्) adj. 1) dem entlang zu gehen schwer ist, schwer zu verfolgen: गहनो ज्यं भृशं देशो महानूपो उरन्वयः (vgl. u. उरत्यय) R. GORR. 2, 92, 13. — 2) schwer auszuführen: राजसूये क्लृप्तं यज्ञं उरन्वयैः HARIV. 11103. उरन्वयं उपप्रधर्ष्य उरापं उरत्तिक्रमम्। सर्वं वै तपसाभ्येति MBh. 13, 3845. 14, 1441. घोरौ धर्मः 3, 11314. प्राज्ञस्य कर्माणि 12, 8206. वलस्यातः पुरस्यस्य मक्तसङ्गः (BURN.: n'est pas facile de comprendre) BHIG. P. 7, 6, 30.

उरन्वेष्य (2. डृप् + घञ्) adj. schwer zu durchsuchen: देश R. 4, 48, 6.

उरफ s. उरुफ.

उरभिग्रह (2. डृप् + घञ्) 1) adj. schwer anzufassen. — 2) m. Achyranthes aspera (s. अग्रामार्ग). — 3) f. घ्रा a) Mucuna prurius Hook. — b) Alhagi Maurorum Dec. RIGAN. im ÇKDR.

उरभिमानिन् (2. डृप् + घञ्) adj. unangenehm hochmüthig PRAB. 37, 4.

उरय्, उरयते s. u. 3. इ mit डृप्.

उरवगम (2. डृप् + घञ्) adj. schwer verständlich BHIG. P. 5, 13, 26.

उरवग्रह (2. डृप् + घञ्) adj. 1) schwer zurückzuhalten, — aufzuhalten: रिपु Kām. NITIS. 8, 66. — 2) unangenehm: क्रतुर्विरमतमेष देवेषु उरवग्रहः BHIG. P. 4, 19, 35. कुतर्कशास्त्रकलिलातः कर्णाशय उरवग्रहवादिन् auf eine unangenehme, anstößige Weise 6, 9, 35.

उरवग्रह्य (2. डृप् + घञ्) adj. schwer zu erreichen: भगवति ऽधामनि BHIG. P. 7, 1, 19.

उरवबोध (2. डृप् + घञ्) adj. schwer zu verstehen VJUTP. 78. BHIG. P. 6, 9, 33. Davon ता f. nom. abstr. Sā. bei MÜLLER, SL. 170.

उरवरोह (2. डृप् + घञ्) adj. wohin schwer hinabzusteigen ist RIG-Ā-TAB. 6, 49.

उरववद (2. डृप् + घञ्) adj. n. schwer Uebles nachzureden: उरववदं हि श्रेयसः AIR. BR. 3, 22.

उरवसित (2. डृप् + घञ्) adj. viell. schwer zu begreifen: (भगवते) उरवसितात्मगतये कुयोगिनी भिदा BHIG. P. 6, 16, 47.

उरवस्था (2. डृप् + घञ्) f. eine schlimme Lage PRAB. 100, 18.

उरवाप (2. डृप् + घ्राप, nom. act. von घ्राप् mit घञ्) adj. f. घ्रा schwer zu erlangen, — erreichen: लोकान् MBh. 7, 727. तपस् 11, 747. Glt. 12, 5. BHIG. P. 1, 13, 48. 3, 4, 11. ज्ञान schwer sich zu eigen zu machen 7, 6, 27. प्रार्थना schwer zu verwirklichen ÇIK. 16, 3.

उरवेक्षित (2. डृप् + घञ् von ईत् mit घञ्) m. ein unpassender, verbotener Blick MBh. 3, 14669; vgl. die Parallelstelle 12, 3084.

उरस्य, उरस्यति Böses zufügen —, beschädigen wollen; nur im AV.: अग्निं पृतन्यतं तिष्ठामि यो नो उरस्यति (AV. इरस्यति) AV. 1, 29, 2. 4, 36. 1. 4. अग्निं रत्नस्विणीकृतुं सोमो कृतु उरस्यतीः (व्याधीः) 7, 114, 2. 10, 3. 1. — Viell. von 2. उर.

उरस्यु (vom vorherg.) adj. P. 7, 4, 36. Böses zufügen wollend AV. 5, 3, 2. Das Beispiel beim Schol. zu P. ist wohl nur eine Entstellung von AV. 1, 29, 2.

उरक्क (2. डृप् + घञ् Tag) m. P. 8, 4, 7, Schol. — Vgl. उरिदिन.

उराक m. N. pr. eines barbarischen Volkes (सेचकेर) UNIDIK. im ÇKDR.

उराकृति (2. डृप् + घ्रा°) adj. verunstaltet HARIV. 3721. R. GORR. 1, 60, 11.

उराक्रन्द (2. डृप् + घ्रा°) adj. ein jämmerliches Klagegeschrei: किं क्रन्दसि उराक्रन्दम् (so ist zu lesen: acc. = absol.) PAKAT. IV, 31. — Vgl. उराक्रोश.

उराक्रम (2. डृप् + घ्रा°) adj. 1) schwer zu erklimmen: दिवमाक्रान-दाचार्यः सातात्सद्वि उराक्रमम् MBh. 7, 8861. — 2) dem schwer beizukommen ist R. 1, 23, 16.

उराक्रोश (2. डृप् + घ्रा°) m. ein jämmerliches Geschrei: उराक्रोशं (acc. = absol.) स्तनतस्तस्य (अमुरस्य) R. 4, 9, 19. — Vgl. उराक्रन्द.

उरागत (2. डृप् + घ्रा°) adj. zum Unheil gekommen, m. N. pr. eines Mannes BURN. Intr. 198; vgl. 199, N. 1.

उरागम (2. डृप् + घ्रा°) m. unrechtmässiges Einkommen: अयस्य MBh. 3, 1513.

उराग्रह (2. डृप् + घ्रा°) m. eine tadelnswerthe Hartnäckigkeit BHIG. P. 3, 5, 43.

उराचर (2. डृप् + घ्राचर, nom. act. von चर्, mit घ्रा) adj. 1) schwer zu üben, dem sich hinzugeben schwer fällt: सो ज्यं चतुर्णामेतिपानाश्रमाणां उराचरः। तं चराग्र्य विधिं पार्थ दुश्चरं दुर्वलन्दिन्यैः ॥ MBh. 12, 656. — 2) schwer zu behandeln, — zu heilen: कर्पायूल सूच. 2, 361, 9.

उराचरित (2. डृप् + घ्रा°) n. ein übles Ergehen MBh. 7, 6336.

1. उराचार (2. डृप् + घ्रा°) m. ein schlechter Wandel, schlechtes Betragen, schlechte Sitten MBh. 12, 4539. Sā. D. 194.

2. उराचार (wie eben) adj. f. घ्रा 1) = उराचर schwer zu üben, — zu